

ŻYCIE WANGELIA

IV NIEDZ. WIELKANOCNA, *B* J 10,11-18* 22.04.2018

Jezus powiedział: «Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; najemnik ucieka, dlatego że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuję Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja sam z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

Jezus jest „bramą”, przez którą mamy dostęp do Ojca: „Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie”. Jest również „drogą” do głębi drugiego człowieka. Najgłębsze w człowieku jest miejsce, w którym jest obrazem Boga, gdzie doświadcza „sacrum” – tajemnicy obecności i świętości Boga. Nie można osiągnąć drugiego człowieka w jego głębi bez pośrednictwa Jezusa. Nasze relacje z innymi zwykle są powierzchowne dlatego, że Jezus jest poza nimi. Nie sięgamy głębiej niż do zewnętrznej strony: ciała, uczucia, inteligencji. Dzięki Jezusowi możemy doświadczyć własnej głębi, a w niej intymnej bliskości Boga Ojca: możemy również w sposób autentyczny, duchowy spotkać drugiego człowieka i dzielić się z nim sobą.

ZADANIE NA TYDZIEŃ:

Do przemyślenia: Czy doświadczam, że Jezus jest moim Pasterzem? Jaka relacja łączy mnie dziś z Nim? Czy rozpoznaję Jego głos? Czy Jezus jest moją drogą do głębi Boga Ojca i drugiego człowieka?

Do wykonania: Będę się uczył rozmawiać na tematy religijne. O sprawach wiary będę mówił nie tylko w rodzinnym gronie.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

23.04 (poniedziałek) Uroczystość św. Wojciecha, głównego patrona Polski

Wojciech, imię zakonne Adalbert, (około 955-997), z rodziny książąt Sławnikowiców, wychowany w Niemczech, od 983 r. biskup praski, w 995 r. opuścił Czechy i wyjechał do Rzymu; 997 r. w porozumieniu z cesarzem Ottonem III i Bolesławem I Chrobrym przybył (prawdopodobnie przez Węgry) do Polski, skąd udał się w celach misyjnych do Prus, gdzie zginął śmiercią męczeńską; Bolesław I Chrobry sprowadził szczątki Wojciecha do Gniezna, które zostało podniesione do roli metropolii kościelnej (rok 1000); męczeństwo św. Wojciecha stało się w X i XI w. tematem wielu dzieł sztuki. Jego grób w katedrze gnieźnieńskiej jest najstarszym miejscem pielgrzymkowym w Polsce.

25.04 (środa) Święto św. Marka Ewangelisty

Św. Marek Ewangelista, razem z matką Marią mieszkał w Jerozolimie w domu, który był często nawiedzany przez uczniów Jezusa, zwłaszcza św. Piotra. Jest bardzo prawdopodobne, że to właśnie w tym domu miała miejsce Ostatnia Wieczerza z udziałem Jezusa. Tam też zbierali się Apostołowie po śmierci krzyżowej

i zmartwychwstaniu Pana (Dz 12,12). Bardzo możliwe, że młodego Marka ochrzcił św. Piotr, wszak w swoim liście nazwie go później "swoim synem" (por. 1P 5,13). Św. Marek jako pierwszy napisał Ewangelię. Przez długi czas uważano, że wcześniej od niego słowa i czyny Pana Jezusa opisał św. Mateusz. Okazuje się jednak, że to właśnie Marek jest źródłem dla Mateusza i Łukasza. Według św. Marka głównym przesłaniem Jezusa było głoszenie Królestwa Bożego i wezwanie do nawrócenia: "Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię" (Mk 1, 15). Ewangelista Marek zaprasza także współczesnych uczniów Pana, ażeby "poszli za Nim" (Mk 1, 20) i uważnie słuchali Jego słów. Jesteśmy też zaproszeni, by kontemplować cuda Jezusa.

26.04 (czwartek) Wspomnienie NMP. Matki Dobrej Rady

To tytuł nadany Najświętszej Maryi Pannie w celu podkreślenia jej roli jako pośredniczki i wychowawczynie wypraszającej u Boga oświecenie w trudnych sytuacjach, zwłaszcza wymagających rozstrzygnięć decyzji w życiu duchowym lub działalności apostołskiej. Podstawę kultu MB Dobrej Rady stanowią teksty biblijne z ksiąg mądrościowych zastosowane do Najświętszej Maryi Panny, a także teologiczne uzasadnienia św. Augustyna, św. Anzelma z Canterbury i św. Bernarda z Clairvaux o Matce Bożej jako wszechpośrednicze łask, zwłaszcza darów Ducha Świętego.

28.04 (sobota) Wspomnienie św. Joanny Beretty Molli

Joanna urodziła się 4 października 1922 w Magencie k. Mediolanu, zm. 28 kwietnia 1962). Gdy czwarte dziecko pod sercem Joanny miało 2 miesiące, lekarz odkrył w jej łonie złośliwy guz, włóknaki. By ratować jej życie lekarze musieliby usunąć macicę i rozwijające się w niej życie. Joanna, która miała wtedy 39 lat, stanowczo oświadczyła, że leczeniem siebie zajmie się po urodzeniu dziecka. Była chirurgiem i pediatrą, zatem zdawała sobie sprawę, że tylko jedno życie jest możliwe do uratowania. Do ostatnich swoich dni towarzyszyła trójce małych dzieci i mężowi z wielką pogodą ducha. Wybrała życie. Wkrótce po urodzeniu dziecka odeszła do Pana po wieczną nagrodę. Dzisiaj, z nieba, dodaje odwagi tym matkom, które przeżywają trudności w czasie oczekiwania na urodzenie dziecka. Paweł VI w czasie modlitwy Anioł Pański w niedzielę 23 września 1973 określił ją jako: "młodą matkę z diecezji mediolańskiej, która by dać życie córce poświęciła swoje w świadomej ofierze". Jan Paweł II beatyfikował Joannę 24 kwietnia 1994 podczas światowego Roku Rodziny, a w szóstą niedzielę Wielkanocną 16 maja 2004 kanonizował ją. Na uroczystej mszy św. byli obecni m.in. mąż Joanny i najmłodsza córka Gianna Emanuela.

WARTO WIEDZIEĆ:

Pomnik Katyński w Londynie – pierwszy w Europie Zachodniej pomnik upamiętniający polskich jeńców wojennych zamordowanych wiosną 1940 przez radziecką policję polityczną NKWD, ofiary zbrodni katyńskiej, znajdujący się na cmentarzu Gunnersbury w Londynie, odsłonięty 18 września 1976. Na pomniku został zawieszony symbolicznie Krzyż Orderu Wirtuti Militari (nr 14384), którym Prezydent RP na Uchodźstwie w Londynie Stanisław Ostrowski dekretem z dnia 11 listopada 1976 odznaczył zbiorowo żołnierzy polskich zgładzonych w Katyniu i innych nieznanymi miejscami, dla upamiętnienia ofiary ich życia, w imię Niepodległości Polski.

Monument ma formę obelisku z czarnego granitu o wysokości 6,5 metra. W górnej części obelisku znajduje się stylizowany wizerunek herbu Polski otoczony wieńcem z drutu kolczastego oraz napis KATYŃ i data: 1940. Na bazie obelisku umieszczono dwie inskrypcje, pierwszą w języku polskim, drugą w języku angielskim. W górnej części bazy znajduje się napis w języku polskim a poniżej umieszczono napis w języku angielskim:

„Pamięci 14 500 polskich jeńców wojennych, którzy w 1940 zniknęli z obozów w Kozłowskiu, Starobielsku i Ostaszkowie, z czego 4500 zidentyfikowano później w masowych grobach w Katyniu w pobliżu Smoleńska”.

[Tekst za <http://pl.wikipedia.org/>]